

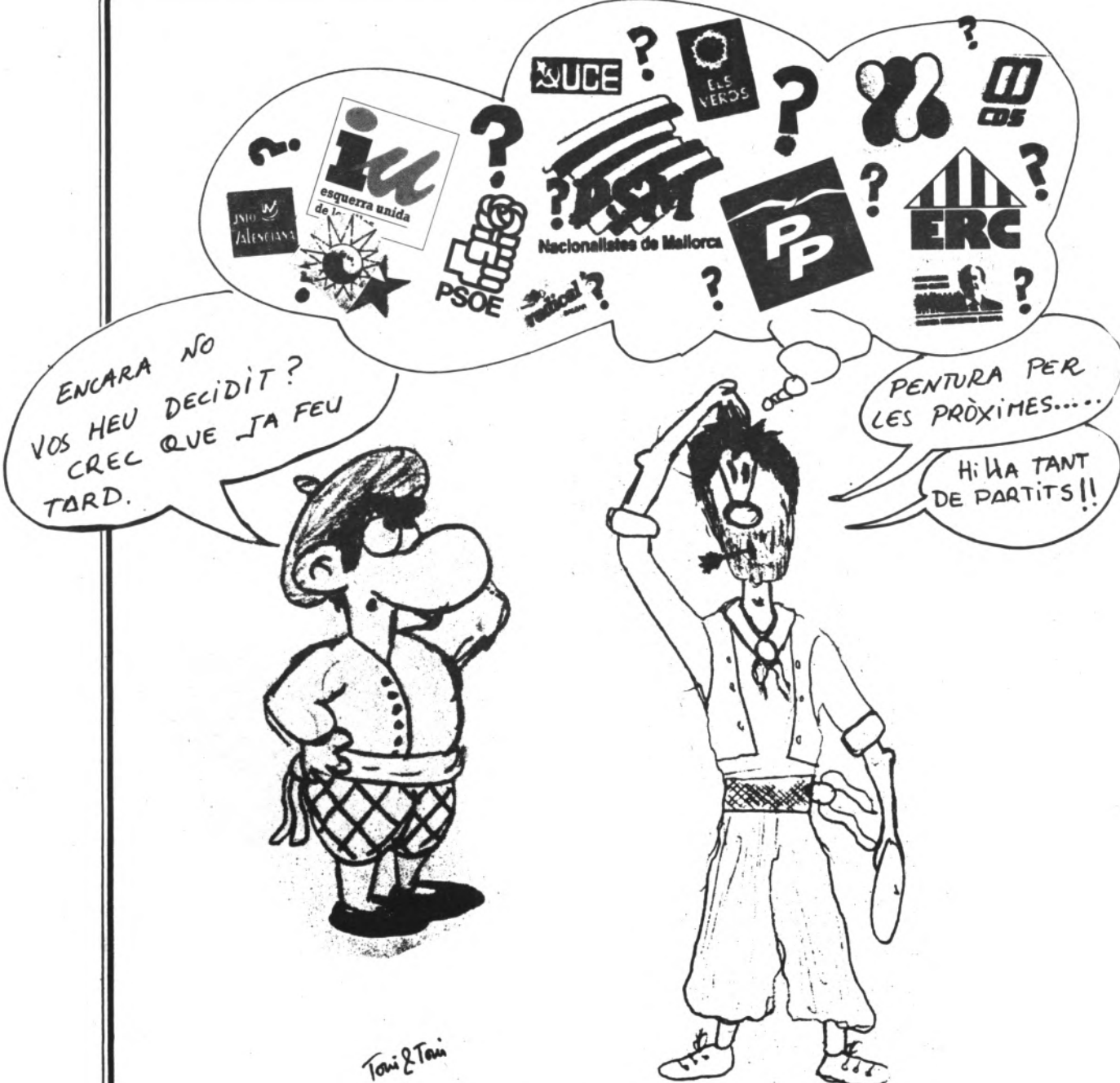
CAP

VERMELL

ne. 142

Capdepera i Cala Rajada

juny 1.993.

6- JEleccions, eleccions !

PORTALET

Cap Vermell

juny 1.993

Ne. 142

Obra Cultural Balear

Capdepera i Cala Rajada

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep Terrassa.
Ma. Antòni Gomis.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto.
Miquel Ferragut.
Llucià Sirer.
Isidor Rodríguez.
Andreu Genovart.
Jordi Caldentey

Dipòsit legal 1197/80.

Imprimeix:

Apostol i Civilitzador

*Els col.laboradors
d'aquesta revista expressen la
seva opinió als articles firmats*

Cap Vermell.

Apartat de correus, 69.

Capdepera.

a la fi s'han acabat les obres d'embelliment turístic que aquest hivern s'han realitzat al carrer d'Elionor Servera, avinguda de l'Agulla i a l'urbanització de Canyamel. Per les persones, d'una o altra manera, relacionades amb el turisme, aquestes millores són considerades molt necessàries per la bona imatge de la zona. en canvi, hi ha qui creu que no eren precisos i, que degut a la delicada situació financera del Ajuntament, ben bé s'haguesin pogut ajornar. Dues opinions encontrades sobre la nostra principal font de riquesa. Allò cert és que tots els partits polítics han recolzat les obres.

Una qüestió polèmica ha estat: i és, la concepció de les obres. Des de el principi l'associació de veïnats de Canyamel s'oposa a la manera de realitzar les millores i, una vegada acabades, no semblen estar gaire satisfets. A Cala Rajada són molts els que dubten de l'estètica urbana aconseguida, l'excés de senyals de tràfic i el brollador de l'avinguda de l'Agulla, atesos els comentaris de carrer, semblen no agradar gaire.

I és que a Capdepera duem mala sort a l'hora de crear espais públics. La plaça dels Mariners és un malencert de totes totes, la dels Pins és una còpia tardana de l'urbanisme de disseny, avui abandonat per ser una creació artificial i aliena a les necessitats d'espai urbà per part dels veïnats. A Capdepera, la plaça de les Escoles és el paradigma de plaça dura -combinació perfecta de ciment i asfalt- i no creiem exagerar si deim que s'ha n'aconseguida una de les més dures del món. L'Orient i es Sitjar són, senzillament, "parkings".

No hi ha mal que cent anys duri i algú dia ens canviarà la sort. De fet ens ha començat a canviar a Canyamel que en paraules del Conseller de Turisme el dia de l'inaguració, és la zona en que les obres d'embelliment han quedat millor de tota Mallorca. De fet, la zona ha millorat moltíssim en l'aspecte urbanístic. No volem deixar passar l'oportunitat de comentar l'escultura d'en Ladaria, molt ben triada per la plaça en que està situada, donant sensació de lleugeresa.

per Setmana Santa es dona l'au!, a la temporada turística, pel que duem recorregut colombram que no s'apartarà de l'anterior, places males d'omplir i uns visitants amb pocs doblers a la butxaca. Crisi és la paraula que corr de boca en boca. I és que a Alemanya i Anglaterra, principals llocs d'origen dels turistes, travessen mala mar. Tot i això, l'estiu significarà un respir per moltes economies.

CANYAMEL. Les obres d'embelliment de Canyamel han estat inaugurades oficialment, amb la presència del conseller de Turisme i el consistori en ple, i sembla que han quedat prou bé.

La peatonització del carrer Nuredduna, l'asfaltat de tots els carrers i les dues places, una amb una bella escultura de ferro i l'altra amb un àmplia zona d'esbarjo (pot haver-hi un camp de "futbito" o bàsquet pels nins) i jocs infantil, les originals faroles o papereres, donen una imatge renovada d'aquest nucli turístic del nostre municipi.

Tots elogiaren les obres, el conseller considerant-les modèliques (tampoc no hi ha per tant!) i ressaltaren que s'han ajustat als pressuposts inicials.

CIRCULAR. El Sr. regidor d'Urbanisme ha enviat als comerciants del carrer Elionor Servera, una carta - en castellà - demanant disculpes per les molèsties i alabant el resultat de les obres.

Realment l'aspecte del carrer ha canviat, però la bellesa i l'estètica no sobresurten. Senzillament s'han arreglat les voravies, l'asfalt, s'han col·locat faroles noves i moltíssimes senyals. El que crida l'atenció és l'indicació als comerciants perquè se'n cuidin de mantenir net el carrer. Sr. Salvador, ¿no estaria millor que demanàs a l'encarregat de granar que ho faci més sovint i millor? ¿No seria millor que col·locassi prou papereres? Obligau a tirar en terra la brutor o passejar-la una bona estona. ¿No estaria millor que controlassi els bars i terrasses que, a més de no respectar les normes sobre renous, permeten treure botelles i tasses que acaben en terra esmicolats?

Amb una paraula no estaria millor que l'Ajuntament complís les seves funcions i no passàs la pilota

als qui paguen per un servei que no dona?

No es preocupi, molts dels comerciants granaran (com ho han fet fins ara) el seu redol, malgrat no els pertoqui: no poden deixar que la brutor s'acumuli a les seves portes, hi va el seu negoci.

JARDINS. Al bunyol de l'autovia Joan Carles I, segueix cridant l'atenció la palmera tombada... Per què ningú l'aixeca d'en terra? Després de quasi dos mesos tombada és ben hora que algú es preocupi d'ella: d'haver actuat a temps es podria haver salvat (per ventura encara hi són a temps!)... ara pot ésser massa tard.

Però aquest no és un fet casual i puntual, els jardins públics o zones verdes públiques estan deixats de la mà de Déu: la zona verda de la Plaça dels Pins o les jardineres del Passeig Gabriel Roca són una bona mostra de la deixadesa. No es tracta de fer més i més obres... s'han de mantenir les poques que tenim.

CONCERT. La banda de música de Capdepera ha vist frustrat el seu concert extraordinari de primavera, previst pel dia 22 de maig, al Teatre Principal. El motiu per suspendre l'event ha estat el mal estat en que es troba el sòtil i l'escenari. Una vegada més es posa en evidència la mancança d'un lloc adequat per a realitzar actes culturals d'aquest tipus..

ELECCIONS. Dia 6 i, sense incidents notables, l'electorat local pogué votar amb normalitat a les taules electorals als partits que es presentaren al comicis. A les Illes hem elegit 7 diputats al congrés i els tres senadors de Mallorca. A la plana 4 trobareu més informació.

ESCOLES. Al C.P. S'Auba i organitzat per l'APA es durà a terme uns tallers durant l'estiu: la proposta de l'APA és la cració d'un marc d'activitats a realitzar a l'estiu i dins el recinte escolar (zona de preescolar); activitats destinades a alumnes del col·legi S'Auba, desde els 4 anys fins al 10 anys. Aquestes activitats anirien destinades a cobrir espais de temps durant la temporada turística on els nins es troben perduts mentre els pares treballen i en ocasions no troben on deixar-los.

D'altra banda han acabades les activitats extraescolars que es fan els capvespres durant el curs.

Al C.P. S'Alzinar s'ha acabat el programa d'Educació

Vial, impartit amb l'ajuda de la policia local. Està previst fer un concurs entre la quarentena d'alumnes que han participat en l'activitat. La DGT a Balears, ha donat els premis.

ESCOLA DE SECUNDÀRIA. El batle de Capdepera, Toni Muntaner, ha signat un acord, encara pendent de ratificació, amb el ministre d'Educació del govern central, el sr. Alfredo Pérez Rubalcaba, per a construir aviat un centre de secundària de dotze unitats, al nostre municipi.

Les bases de l'acord, facilitades per la batlia, assenyalen que l'ajuntament serà el contractant de les obres amb un cost estimatiu de 255 milions, abonant el MEC 150 milions l'any 1996.

El ministeri d'Educació podrà inspeccionar el projecte i l'execució de l'obra, que ha de permetre l'entrada en funcionament pel curs 1995/96.

El MEC es compromet a dotar el centre de mobiliari i personal. Aquí volem fer una forta crítica al MEC: preten que els ajuntaments carreguin amb unes responsabilitats seves - la construcció dels centres-. Les xifres, a més, poden enganyar... si s'accepta la proposta, l'Ajuntament haurà de demanar un préstec de 250 milions, i tornar-lo amb les seves despeses financeres i interessos, al manco durant dos anys, i si el MEC és puntual podrà avançar l'any 96 els 150 milions compromesos. Però el centre és necessari.

Així doncs, .. Què fa el govern central amb els nostres impostos? No som una zona rica, creadora de riquesa? Per què hem de pagar dues vegades, si volem tenir uns serveis que ens corresponen per dret?

No volem valorar si l'ajuntament ha obrat bé o malament, això ho han de fer els polítics, però hem de denunciar el xantatge al qual estam sotmesos... Si volem secundària a Capdepera haurem de tornar a obrir les butxaques, el govern ja s'encarregarà de buidar-les.

PAPER RECICLAT. Com vareu poder tastar, el passat número de Cap Vermell, estava imprés amb paper reciclat, una vella aspiració dels qui feim la revista.

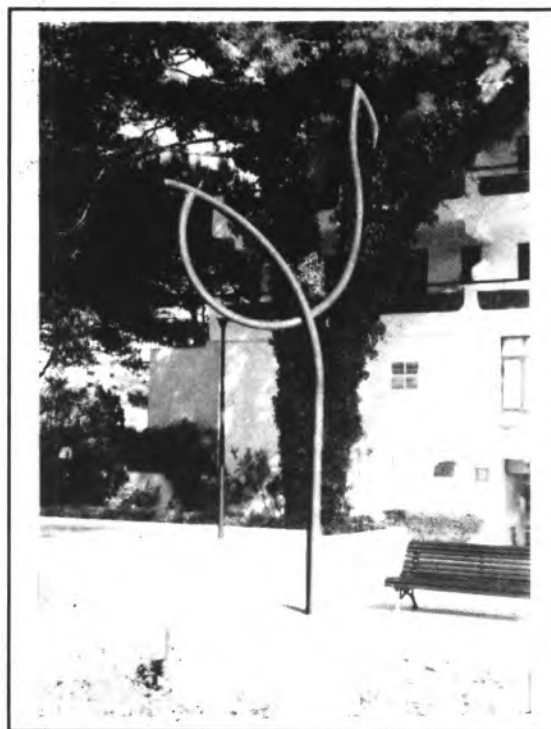
Realment quedà un poc millor, tant d'impressió com de format.

6.846 és la xifra d'habitants del nostre municipi, segons el nou padró municipal, aprovat recentment.

PRESSUPOSTS. Dia 28 de maig s'aprovaren la relació de despeses i ingressos per l'any 93. Les despeses pugen a 644.297.523 ptes i els ingressos arriben a 805.077.108 ptes. Si les previsions es compleixen hi haurà un superàvit d'uns 150 milions.. Què farem amb tants doblers?

PERSONAL. L'Ajuntament ha fet una previsió de llocs de feina per l'any vinent. Ara hi ha 35 funcionaris i es preveu arribar a 44 places, i de personal laboral n'hi ha 61 i podrà pujar a 69 (8 vacants). Normalment no s'arriben a cobrir totes les places.

NOVES OBRES. El govern Central, mitjançant

"Jefatura de costas", invertirà al nostre municipi, concretament es faran els passejos marítims de Cala Gat i Cala Lliteres, i el pont de Canyamel. L'Estat es farà càrrec del cent per cent de les obres.

CARRETERA. La carretera des Carregador a Capdepera està acaabada, s'han obert les corbes, eixamplat la calzada i s'ha asfaltat. Una altra millora en la xarxa viària del nostre municipi.

Per què?

Per què.... les noves voravies del carrer Elionor Servera s'han convertit en un carril-bicicleta?

Per què.... no han posat papereres a les noves obres d'embelliment?

Per què ha començat tant malament la temporada turística?

Per què.... mai guanya el partit que jo vot?

6 - J

Estimats electors de Capdepera ! ens hem reunit al voltant d'aquesta pàgina per celebrar el darrer ritual electoral. Ens convoca l'obligació devota de donar forma a la suma d'accions individuals realitzades el 6 de juny. Analitzem, doncs, tots plegats, els resultats sorgits de les urnes per veure de treure'n un poc d'aigua clara.

Començarem dient que pasaren pel control de firmes 4.914 ciutadans, dels quals n'arribaren a sortir 3.499, abandonaren 8 (vots en blanc) i 26 quedaren fora de cursa per accidents diversos (vots nuls). Respecte a les anteriors generals, del 29 d'octubre de 1989, el cens ha augmentat en 1.133 electors. La participació ha arribat al 71,2 per cent, un 64,5 per cent fou al 1989.

Enguany escrutarem per separat els resultats obtinguts a Capdepera i Cala Rajada, prova evidentíssima de l'esperit de superació que ens embarga i ofega.

A Cala Rajada han votat 1.873 ciutadans i s'han abstingut 807. El PSOE, amb 745 vots, ha guanyat, seguit del PP amb 673 i UM amb 166, segueix EU amb 129 paperetes, el PSM amb 75 i els Verds amb 24. La suma dels altres partits és de 44 vots.

El primer que destaca és la pràctica desaparició del CDS, tal com ha succeït a la resta del Estat. El PP augmenta en 259 vots respecte a l'anterior convocòria, tot i la presentació en solitari d'UM que es fa amb el 8,8 per cent dels vots, el PSM quasi triplica el número de vots, EU els més que dobra, els Verds baixen i el PSOE que en valors absoluts augmenta en 123 vots, en percentatge perd un 4 per cent sobre el total de vots emesos.

A Capdepera han acudit als col·legis electorals 1.625 ciutadans i no ho han fet 608. El PSOE, amb 753 vots, és el guanyador, segueix el PP amb 448 i UM amb 184, EU obté 100 paperetes, el PSM 67, els Verds 18 i la suma dels vots restants són 39.

Destaca, al igual que per tot arreu, la fallida del CDS. El PSOE obté 25 vots més que l'any 89, en termes percentuals representa una disminució del 13,6, el PP aconseguix 175 vots més, EU en percentatge manté el mateix número de partidaris i en valors absoluts augmenta en 37 vots, el PSM multiplica per 3,7 el número d'electors i els Verds es mantenen, encara que percentualment disminueixen mig punt.

La clàssica divisió ideològica entre dretes i esquerres dona el 57,4 per cent dels vots favorables a l'esquerra i els restant 42,6 per cent favorable a la dreta.

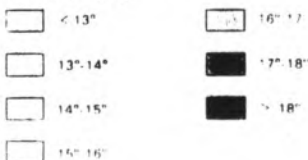
I fins aquí l'anàlisi dels resultats. No queda més que donar l'henorabona a tots i esperar les pròximes. Tanmateix el 6-J serà recordat en el futur per les gestes dolomítiques de Indurain i la victòria de Bruguera al Roland Garros.

Aquest mes, per raons alienes a l'empresa no apareix

El temps ...el nostre temps.

No cal que badeu davant la pàgina, tanmateix fins el mes vinent no apareixerà la secció.

TEMPERATURES MITJANES
ANUALS (°C)

avisos noces...

i comunicats .

Nota de premsa de la conselleria d'obres públiques i urbanisme.

El Govern Balear ha invertit 2.317,9 milions de pessetes en la millora de les carreteres de la comarca del Llevant i Manacor.

De les obres assenyalades, a Capdepera, ens afecta especialment la reforma del Coll d'Artà - millora l'accés a Palma - i la primera fase de la travessia de Capdepera (ambdues concloses) i la carretera de Son Servera a Capdepera que inclou el túnel del Coll des Vidriers.

La carretera de Son Servera a Capdepera suposa la millora del traçat i asfalt nou de 10,9 km. amb una calçada de set metres i voravies d'un metre cadascuna. A més s'inclouen dos ponts (un sobre el torrent de Canyamel i altre sobre les vies del tren). El túnel és de 275 metres de longitud (en lloc del previst de 400 metres) variant el traçat inicial amb la finalitat d'evitar una zona rocosa descomposta i mantenir el lliure accés al coll des Vidriers per la carretera actual.

El pressupost inicial és de 697,5 milions de pessetes i l'adjudicatari és l'empresa Ferroviària. Al creuer de l'esmentada carretera amb la provinent d'Artà, sembla que es farà una rotonda - sí, una altra més -, no prevista en un principi, però necessària, ja que l'esmentat indret es pot convertir en un punt negre. Lamentem que amb la realització de la Rotonda s'ha esbucacat l'antiga escoleta de Canyamel, un element més del nostre patrimoni que desapareix per mor del progrés (no es podia haver salvat, canviant-la de lloc ?).

Si observau el plànol, de Son Servera a Capdepera el traçat és gairebé recte, a més amb la millora de la carretera de Son Servera a Sant Llorenç des Cardassar, aquesta ruta pot arribar a ésser una alternativa per anar a Palma.

El tren

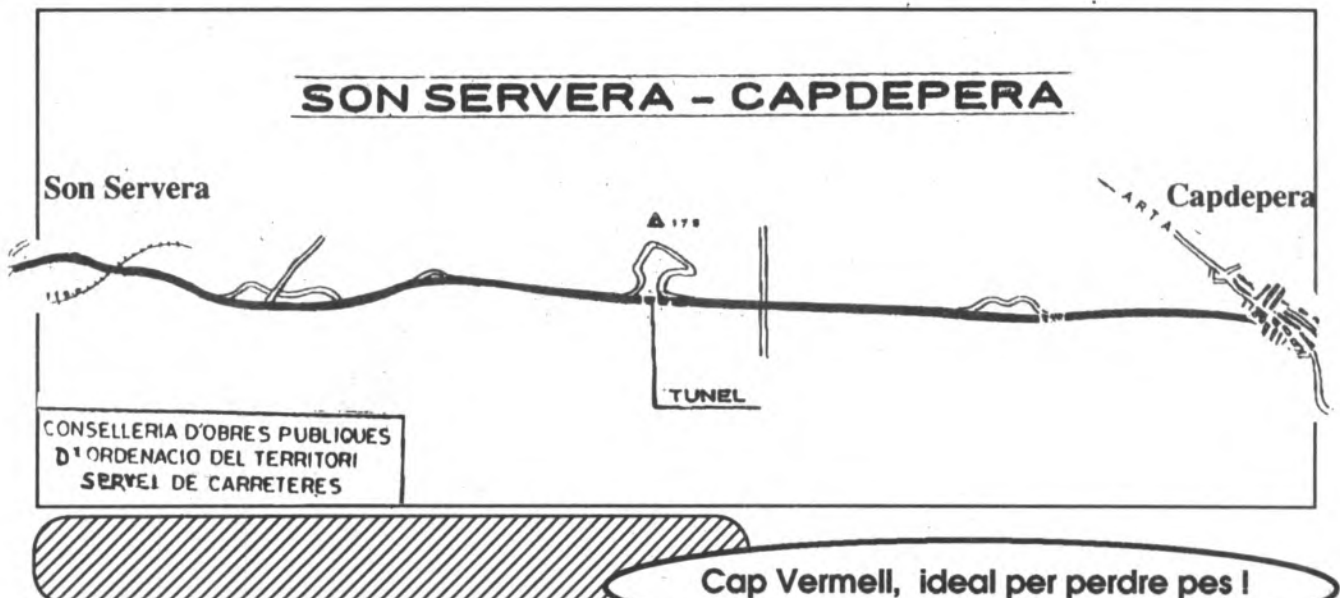
El Grup Parlamentari del PSM i EEM ha presentat al Parlament de les Illes Balears una Proposició no de Llei en la que es demana que es tornin a posar en funcionament les línies de ferrocarril, actualment interrompudes des d'Inca-Artà i Inca-Sa Pobla.

L'alternativa del ferrocarril no és una utopia, malgrat resti oblidada per l'Administració. Existeixen unes instal·lacions en desús però recuperables, amb una inversió considerable encara que no desproporcionada si la comparem amb el cost de les carreteres.

Per altra banda, l'augment progressiu del parc automobilístic fa que les carreteres siguin cada vegada més intransitables i l'alternativa del tren, malgrat no solucionàs tots els problemes, constituïria una altra opció, més econòmica i ecològica, que la utilització del vehicle particular.

S'ha anunciat per part de les autoritats de l'Estat espanyol que dins el Pla Director d'Infraestructures s'invertiran a Balears 159.000 milions de pessetes.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca demana que es destini una part d'aquests milions a la reinstauració de les línies ferroviàries actualment en estat d'abandonament.

Conveni.

El passat número comentaven, a l'editorial, la greu situació de l'àrea de cultura. Ara vos reproduïm part del conveni amb el que es preten mantenir els serveis, però fora de l'Ajuntament. El batle ha remés aquesta carta als possibles professors.

Capdepera, 2 de juny de 1993

Sr. Professor:

Com sabràs, l'Ajuntament atravesava dificultats econòmiques que fan irriable seguir amb el sistema actual de finançament de l'Àrea Socio-Cultural.

Es per això que hem habilitat un sistema per tal d'arribar a un acord amb cada un de vosaltres per mantenir l'oferta educatiu-cultural del municipi.

Volem articular aquest acord a través del conveni que vos adjuntam. Per més informació vos pregam vos poseu en contacte amb l'Àrea Socio-Cultural.

En pocs dies sereu convocats a una reunió per tal de parlar-ne. Mentres vos deman que analitzeu el conveni per tal d'aportar les esmenes que considereu oportunes.

Antoni Muntaner, Batle

Els punts més significatius del conveni són:

MANIFESTEN

Primer: Que l'Ajuntament de Capdepera vol donar continuïtat, estimular i potenciar qualsevol manifestació educativa, cultural o esportiva que esdevingui al municipi com a font d'enriquiment cultural col·lectiu.

Segon: Que en compliment de lo indicat l'Ajuntament de Capdepera donarà respostes integrades als problemes actuals de formació i educació, en la mesura de les seves possibilitats, atenent prioritàriament als sectors d'inferioritat respecte de la resta de la població.

Tercer: Que l'Ajuntament manifesta la voluntat de col·laborar amb qualsevol persona, física o jurídica, associació o altra entitat que dugui a terme iniciatives de caràcter social o pel desenvolupament comunitari.

Quart: Que l'Ajuntament de Capdepera vol participar en el desenvolupament d'aquestes accions oferint, desde lo públic, un marc estable i una coordinació de l'oferta.

Entre els punts del conveni destaquen:

* El curs formarà part de la convocatòria d'una Escola de l'Ajuntament.

* L'aportació de l'Ajuntament de Capdepera constarà de:

- Publicitat conjunta
- Coordinació d'horaris i preu de matrícula

- Infraestructura: locals i material (llum, neteja, fotocòpies) a concretar a l'Anexe I del present conveni.

* El professor es compromet a

- arribar a un acord de preu de matrícula mensual o anual.

- tenir un nombre de becats per curs o satisfer la quantitat de ... (10% dels ingressos)

* El professor es responsabilitzarà del nivell i dinàmica del curs, la seva durada, la forma d'avaluació, el sistema de pagament (que serà directa amb els alumnes) i de qualsevol responsabilitat civil, penal o fiscal que esdevingui de les seves accions.

* L'Ajuntament de Capdepera realitzarà la coordinació i seguiment de l'activitat i tramitarà l'avaluació del curs a instàncies superiors. També exercirà l'arbitratge en cas de conflicte alumnes-professor.

* El present conveni podrà ser rescindit a sol·licitud de qualsevol de les parts signants, en cas d'incumpliment per l'altre d'algunes de les clàusules anteriorment esmentades.

El present conveni tindrà vigència desde la data de signatura dins dia 30 de juny de 1994.

EN COS DE CAMISA.

Embelliment és una paraula exagerada per referir-se a les obres de picapedrer realitzades al carrer Ellonor Servera.

Remodelar, adecentar, arreglar són qualificatius més adients.

Qualsevol diria que l'objectiu de gastar-se milions és col·locar moltes senyals de trànsit com element enriquidor de l'espai urbà.

Aquestes obres haurien de servir per remarcar la personalitat de les distintes urbs turístiques o, en tot cas, ajudar a crear un caràcter propi. Si no es corr el perill de que Ca'n Picafort, S'Arenal, Cala Rajada, S'Illot, Alcúdia, etc., no siem més que postals intercanviables.

El safreig de l'avinguda de l'Agulla, és un afegit impersonal o dona caràcter a l'avinguda?

EXPOSSICIÓ dels ALUMNES del TALLER de CERÀMICA de l'ESCOLA S'AUBA.

Aquest curs se compleix el quart any de funcionament del taller, amb una assistència de setanta vuit alumnes, la matrícula comença amb alumnes de Preescolar fins els vuitè curs.

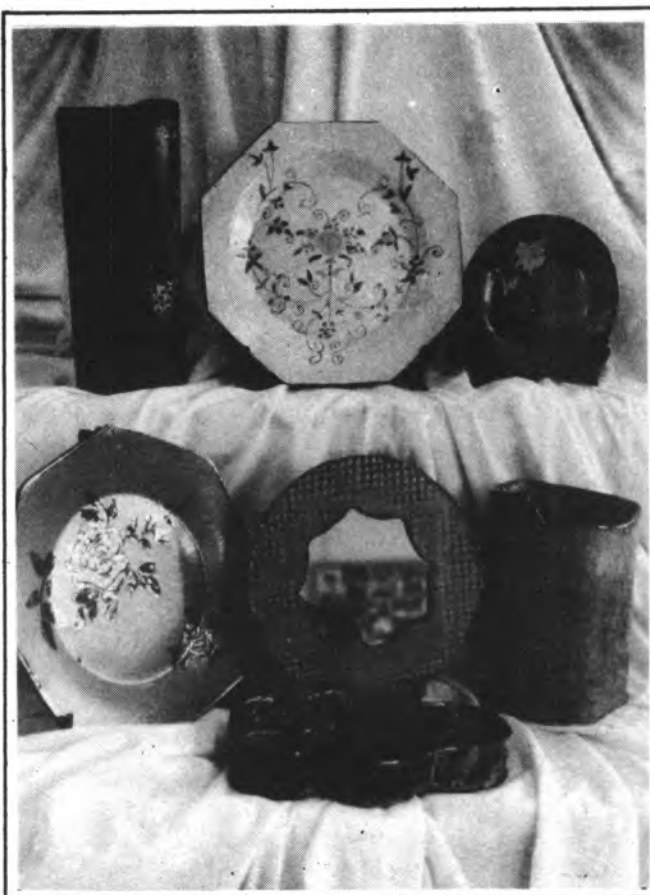
Cada any feim dues exposicions, una per Nadal i l'altra la darrera setmana de maig.

A l'exposició es pot veure la part tècnica més treballada i depurada dels majors i l'espontànieta i frescura dels més petits, tant a l'hora de treballar l'argila com a l'utilització dels colors i pinzell.

La motivació principal ve donada per dur a terme peces d'ús quotidià (tasses, plats, safetes, rellotges, jocs de bany, etc.) les quals poden utilitzar a ca seva o poden ser un regal per a una persona estimada, ja que posen molta il·lusió en la realització.

Un dels punts més importants del programa és el desenvolupament de l'imaginació: "que el nin faci un arbre amb casa, que el pinti dels colors que vol, malgrat siguin verds, que l'imaginació voli que puguin descobrir altres mons dins aquest...."

El procés creatiu amb l'argila és molt sorprenent, d'un bocí de fang poden sortir mil i una formes, el tacte d'aquest material és suau, quan s'està treballant t'oblides de tot, t'absorbeix per complet, el temps s'atura, estàs plenament concentrat amb la teva obra, això produeix una relaxació física (per això és una teràpia molt bona).

Aquest estiu, per les festes del poble, es farà una exposició de les obres realitzades pels trenta-cinc alumnes que han assistit al curs d'Adults de l'Ajuntament, aquest hivern. Encara no es pot concretar el lloc, ja que no tenim la confirmació oficial. No vos la perdeu !

Carme Carrió

Agenda de la Vila maig

NOCES

- Dia 8. Jaume Terrassa Cabrer amb Maria Estela Massol
 Dia 23. Antoni Alzamora Ferrer amb Elionor Llevata Banus
 Dia 29. José M. De Vargas Lozoya amb Michele M. Riolland

FINATS

- Dia 8. Sebastià Nebot Prats
 Dia 10. Damiana Gil De Pablos
 Dia 11. Manuel Llavata Lareu
 Dia 15. Teresa Williger Witmer

NATS

- Dia 5. Luis López Sirer de na Carmen i en Ramón
 Dia 6. Cristian León Iusso Rodrigo de na Maria C. i Orlando Ricardo
 Dia 7. Iván Grande Pérez de na Maria del Mar i Juan José
 Dia 7. Rocio del Carmen Castro Osuna de na Ana Luisa i Eliseo José
 Dia 12. Maria Ortega Sanchez de na Margarita i Antonio
 Dia 12. Eva Fernández Alameda de na Maria C. i Lucas
 Dia 14. Olivia Pascual Calón de na Antonia i Miquel
 Dia 16. Melissa C. Castaño Evans de na Maria I. i José Luis
 Dia 17. David Muñoz Fernández de na Marai C. i Jesús
 Dia 24. Ismael Gómez Piñero de na Cortés i José A.
 Dia 27. Pere Albert Danús i Mas de na Maria M. i Guillem

Cap Vermell proposa i.... l'Ajuntament disposa.

No, no ens pareix gens malament que les obres públiques cuidin el detall les seves realitzacions. I així ho han fet, després d'un raig de dies, al "raconet" de la fotografia. Han construït una bona paret forrada de pedra, un jardí amb multicolors floretes, una farola, i aviat acabaran l'asfaltat del bocí que

amplia la carretera de sortida de Capdepera pel camí de na Ferrera.

Quedarà una autèntica monada. Enhorabona, al qui ho han fet i als qui l'aprofitaran més, els veinats !

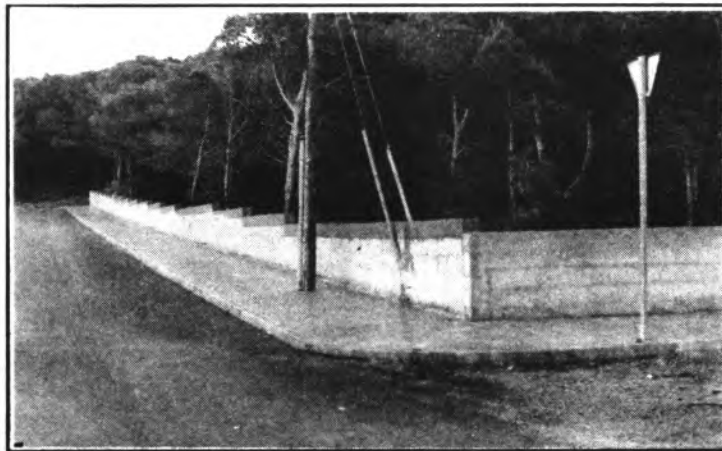
Però no s'ha aplicat el mateix criteri a la zona del carrer Cala Lliteres

i als voltants de la gravera de Cala Rajada, zona convertida, amb el benplàcit de l'Ajuntament, en un abocador de escombreries.

Els veinats pateixen fa més de sis anys un carrer mig asfaltat, és a dir asfaltat just per la meitat; la paret que separa el carrer del bosc està inacabada, (Ni s'han preocupat de pintar-la, ni la pintaran - comenta qualche veí -) amb un referit groller o amb blocs "a la vista". Ara han començat l'enrajolat de la voravia.... però s'acabarà abans de l'estiu ?

Molt bé. Camí de na Ferrera.

No tan bé. Zona de sa gravera

Folraran també de pedra la paret? Per què no s'ha previst un jardí a la zona, o un parc, essent la zona de major densitat de població de Cala Rajada ? Per què han deixar un munt de terra a la vorera del carrer? Estaran els veinats condemnats a viure, i circular, amb un carrer mig fet ? Serà que els d'allà no tenen dret a un "raconet", si no és pagat de la seva butxaca? O , simplement, a prop no hi viu cap regidor de l'equip de govern municipal ? Mentre que qualcú es pensa la resposta o, millor, es posa mans a l'obra i decideix subsanar la "discriminació", pensarem que tots som iguals a l'hora de pagar, però a l'hora d'invertir hi ha prioritats...i les zones més populars i populosos són al darrera de la fila.

El més de Juny de 1.992 publicàven que començaven a arreglar el carrer, ara al final d'abril encara som a l'aguait.

Redacció.

Preveniu els incendis forestals.

**100 ANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS**

Conversa amb...

Haciendo el Pino.

Sense cap dubte, el grup de rock Haciendo el pino, és amb molta diferència el més carismàtic i consolidat de l'àmbit local, dit això sense ànim de menyspreiar els altres que molt de mèrit tènien. La seva ascendent trajectòria musical els ha duit a promociona-se per quasi tota l'illa.

Aquests cinc joves: Manolo Llabata "Tako", Felipe Cardiel, Bonifacio López "Boni", Juan Carlos Bernat "K.K." i Pep Nicolau, a força de dedicació, constància i hores i hores d'assajos, matxacant bateria, guitarres, baix i la pròpia veu, han donat forma a un grup que fa música de qualitat, seriosa i contundent. Junts han donat un pas endavant, enregistrant el que serà el seu primer disc: "Jugando a ser mayor".

Ara que el disc ha sortit a la venda, volem parlar amb els protagonistes. Resultat d'aquesta xarxa informal, al seu punt de trobada a Son Jaumell, són aquests comentaris i espipellades tretes al vol.

Cap Vermell : Primer de tot parlu del que és notícia, del vostre primer disc..A la fi ha sortit a la llum !

Haciendo El Pino: Per nosaltres la gravació del disc ha estat tota una experiència, fer feina a un estudi professional és molt interessant. A més -segueix en Boni - Toni Fernández de la casa discogràfica DIGITALS s'ha "enrollat" molt bé amb nosaltres, fins i tot ens ha fet un parell d'arreglaments o a altra cançó ha posat un òrgan que trobàvem a faltar.... Tractàvem amb gent professional que sabia el que feia i el seu màxim interès era que el disc surtís perfecte i, si hi ha mitjans tècnics adequats, es nota .

Quan vàrem intentar enregistrar el disc a un altre estudi no ens arribà a agradar com quedava, hi ha molta diferència - exclama en Pep - i a nivell de cost també ! - rialles- Ara hem quedat molt satisfets, a nivell de so, veus, mesclades...

tècnicament està molt cuidat...ara falta que agradi al públic que és qui ho ha de comprar.

Quant de temps anau darrera gravar el disc?

Gravar un disc és una fita de tot grup que comença a fer música, nosaltres volíem que la primera gravació no fós una simple maqueta, volíem que el qui la compràs sentís bé la música que feim.

Respecte al temps que materialment ens ha duit fer el disc -comenta en Felipe -, et diré que de preparació molt: quasi mig any, però d'estudi unes dues setmanes, a més dels tres dies de mesclades.

Volíem aprofitar per agrair públicament a tots els que ens han recolzat o ajudat, especialment a en Colau Vives que ha fet la portada i en Gori Rexach que ha dissenyat les cobertes.

Quines cançons trobarem al disc, són totes noves o ficau les "velles", les conegudes per tots ?

Al disc hem volgut incloure cinc cançons noves pel públic - diuen en Carlos i en Felipe - com "Fiesta", "Estoy en el centro de la calle", "Mente Sucia" o "Jugaste a ser mayor" que dona títol al LP. De les ja conegudes n'hem ficat vuit, això sí, amb nous arreglaments i versions noves com "W.C.", "Manifestación" o "Inquietos".

Del disc farem 500 còpies singles, de promoció, i 500 L.P.

Com vos trobau de salut, musicalment parlant, ja sabeu que els grups aquí desapareixen, apareixen i es barregen com per art de màgia ?

Nosaltres de moment estam molt cohesionats, el grup després de tres anys tocant junts s'ha estabilitzat, s'ha sedimentat - comenta en Pep mentres canvia una corda de la guitarra- a més amb el disc tenim un compromís més fort entre nosaltres.

Ens duim molt bé - diu Tako- a més tocam perquè ens agrada fer música, no miram segons quines coses, però ens agrada donar una certa imatge, què és la nostra: preparam bé els concerts, cuidam la imatge sense anar d'uniforme, assatjam, preparam temes...amb una paraula feim la nostra música així com ens agrada, donant qualitat al qui va a veure la nostra actuació, malgrat a vegades surt millor i altres pitjor.

Com veis l'ambient musical i de marxa de Cala Rajada ?

Home hi ha més bars que fa un temps, però és cert ha baixat el número de gent que surt els vespres. Ara bé a nosaltres no ens afecta massa -puntualitza en Boni - per exemple l'any passat va ésser un any molt dolent, hi havia poc ambient, i es va fer el Concert de cala Agulla que fou molt interessant, i havia gent de totes les edats i s'ho passàren ben bé.

I parlant de concerts, com veis les festes ?

Realment no sabem res, si haurà o no concert de rock per Sant Roc, o si es farà amb la gent d'aquí o no... - ara tots diuen la seva i es mesclen opinions - Això sí n'hi hauria d'haver, i cobrar tots els que participem... i per endavant! Sembla mentida però ve un grup de fora i ningú regateja, es paga el que demana... i als grups d'aquí sempre que si ho ha de fer més barat, que si gratis... Els polítics fan promeses, et demanen coses i després s'obliden amb una gran facilitat... ja l'altre ajuntament ens va prometre un local per els assajos - pensa que hi ha sis grups musicals en marxa -, gent d'aquest consistori també va dir que h'ho faria, I ho ha fet? No. Abans de les eleccions ens varen venir a veure un parell de vegades, per fer un concert pels joves i animar-les a votar, després no han tornat ni dit res.

El que passa és que som joves - diu en Pep - si fossim els vells o la banda de música, l'Ajuntament ens tendria més en compte !

Però parlem de música - afegeix K.K. - noltros hem arribat a la conclusió que és millor fer menys concerts i preparar-los millor que fer qualsevol cosa sense donar qualitat.

I per acabar què sentiú davant el fenomen de les fans, nosaltres sabem que en teniu ?

Ah, si? Jo no he notat res! - rialles una altra vegada - realment a un poble on tothom et coneix ho notam molt poc, però als concerts veure un grupet d'amics o fans que ballen, boten, canten o es mouen amb la teva música t'omple molt. És el que dona raó a pujar a l'escenari, a perdre doblers i temps.

De vegades entres al pub i qualcú et mira, o sents "aquell és el que canta amb Haciendo el Pino", però no passa d'això.

Idò, a mi - diu en Felipe - m'aturen i em demanen "Quant tornau a actuar, o quant treis el disc?" això vol dir que la gent, al manco un grup de gent, està pendent del que feim i a mí personalment m'agrada

Per cert ara record una anècdota simpàtica: Unes jovenetes ens triaren per fer-nos una entrevista perquè a l'escola els demanaren que havien d'entrevistar gent important del poble. I sorpresa! ens triarem a en Felipe i a mi - i ara és en Boni, el qui parla - Després d'acabar l'entrevista ens demanaren omplir dos folis d'autògrafs. Era per retallarles i donar-los als companys de classe. Vàrem quedar de pedra.

I ja per acabar, com podem aconseguir el disc?

Primer farem la distribució del single un temes, no massa llarg, i prepararem una festa de presentació, i allà vendrem l'LP.

Nosaltres mateixos serem els qui distribuïrem el

disc per Cala Rajada i Capdepera. es vendrà a varis llocs concrets, per exemple a l'oficina de canvi de la plaça dels Pins on fa feina en Felip Cardiel, n'hi haurà. D'altra banda en Toni Fernández ens ajudarà per Palma (Xocolat...) i altres indrets de l'illa, com Manacor (Discos Babà i Rock-hause) i Inca.

Res més a dir....

No, només tornar a agrair a la gent que s'ha preocupat un poc per nosaltres i ens ha ajudat o recolzat d'una forma o altra.

Paco Galià

Ja sabeu, si voleu gaudir del resultat del a feina d'aquest grup de rock, que s'ha fet a sí mateix, que fa música i bona.... no dubteu i compreu el seu primer disc Nosaltres desitjам, ben deveres, que no sigui el darrer i que altres grups s'animin a fer-ho. De vosaltres, en gran mesura, depén que sigui un èxit per a ells, i per a la cultura del nostre poble. Perquè el rock també és cultura.

Haciendo el pino

-Encara no el tens ?

- Idò, compra'l i ...canya !

Primer disc

Es contes d'es Padrí Maleter

ES MAGRE D'ES CASTELL (i 3)

Pesca qui te pesca i pesca qui te pesca... però mentrestant el Rei no treia cap peix, passaren més de dues hores i encara no havia tret ni una escata de peix. Cansat, digué als dos mariners que remassin cap a xaloc. Es dos mariners d'aigua dolça pegaren un parell de remades i tot d'una se tornaren aturar i digueren al Rei. "pesqui per aquí, que s'aigua és ben igual que sa d'allà". I el Rei tornà a amollar es volanti.

Més d'una hora que pescava i no havia tret cap peix... ja no hi havia qui li anàs prop, ara ja no es podia sofrir ni a ell mateix, an es dos criats els deia de tot cridant ben fort, com un foll, que el sentien d'es Cagarro i de l'Olla quan els deia "ganduls, més que ganduls ! ... si no fos que vos necessit per dur-me a terra ja vos hauria tirat a la mar !... si no faig sopes de voltros si farà ben a prop !...". Cridava tan fort que el sentien d'es Cagarro, de l'Olla, d'es Pelats... i es Magre d'es Castell també el sentí quan deia "No serviu ni per fer aigua cuita !... mariners ?, voltros dos no heu vist mai la mar ni pintada a un quadre !... mariners de safareig !... vos escabetxaré !". Maradeueta del sant Roser, quina passada els donà el Rei.

En sentir aquella cridadaissa, es Magre d'es Castell, reconegué sa veu del seu Rei i posà proa de cap on li venien es crits per veure lo que passava. Alçà es trinquet i amb un santiamén va esser en es costat de sa barca real.

"Molt bon dia, senyor Rei, com se troba?". li demanà es Magre, sabent que era ell es qui l'havia fet alliberar.

"Com me trob ? -respongué el Rei- estic negre, amb aquests dos enjòduls que no són ni mariners, ni tan sols patrons de safareig o bassiot, amb aquests dos mariners de port i cova a mi no m'han de dar ni es bon dia... ni res, fa més de tres hores que estic pescant i encara no he agafat cap peix, i a tu te pareix que jo li puc dir un bon dia a això ?. però... no seré jo tot sol es qui tindrà es dia dolent, to ben assegurat, an aquests dos eubercocs només els tendré a bord fins a sa vorera, em sembla que si no s'arreglen ses coses... hi hauran de tornar nedant".

"Se posi tranquil, senyor... se posi tranquil que això s'arreglarà" -li digué es Magre.

"Què em posi tranquil ?. que això s'arreglarà ?. jo que aquesta nit volia fer unes sopes de peix amb tots es de ca nostra i es convidats que tenc... ho veig molt negre...".

"Però senyor Rei, es posi tranquil, que això d'agatar serrans és només amollar es volanti".

"Amollar es volanti... i que he fet jo fins ara ?. que te penses que havia amollat espardenyes ?. fa més de tres hores que estic bracejant, que si fos estat amb una espasa ja no quedaria res en es seu lloc, a aquests dos amollaré jo, amb un pedral p'es coll, si aquesta nit no sop de peix. I a tu faré a prop de tornar-te enviar a sa fortalesa i no tornaràs fins que es peixos caminin".

Quan es Magre sentí tota aquesta lletania, que el Rei treia foc p'es caixals, va alçar es cap, se va mirar ses senyes i, abans que entràs s'embat i que el Rei no en fes una de ses seves, li va dir, "venga meam, Senyor, me deixi un volanti d'es seus i venga darrera meu". Es Magre va partir davant, cap a xaloc i, quan li va parèixer que era a una bona pesquera, deixà de remar i digué: "Provi, senyor Rei, d'amollar es volanti, meam si hi ha peix". Acabat d'arribar a baix es volanti del Rei, ja li pegaren espolsada que pareixia sa traca d'una revetlla, quan el Rei estirà duia es volanti tan carregat que pareixia que havia aferrat abaix.

El Rei va canviar tot d'una, com de sa nu en es dia i, amb mitja rialla digué "el due plè... el due plè... due sa reial !". I ja ho crec que el duia plè, i no només eren serrans i, d'aquesta manera es posaren es dos a treure peix, que si un n'agafava molt s'altre n'agafava més.

És de creure i pensar i, pensar i creure, que en mitja hora ompliren es dos corredors de ses barques ben plens de peix, cous plens de serrans, cap-rojos, aranyotes de cap negre, pagells, canteres, fins i tot un anfós de més de vint quilos va agafar es Magre d'es Castell. Al Rei, aquella mala cara renyant s'havia convertit en rialles quan veia aquell manna.

Cançats d'agafar peix, aplegaren es volant, amb les barques que quasi feien aigua p'ets embornals de carregades que anaven, i posaren proa cap a Cala Rajada.

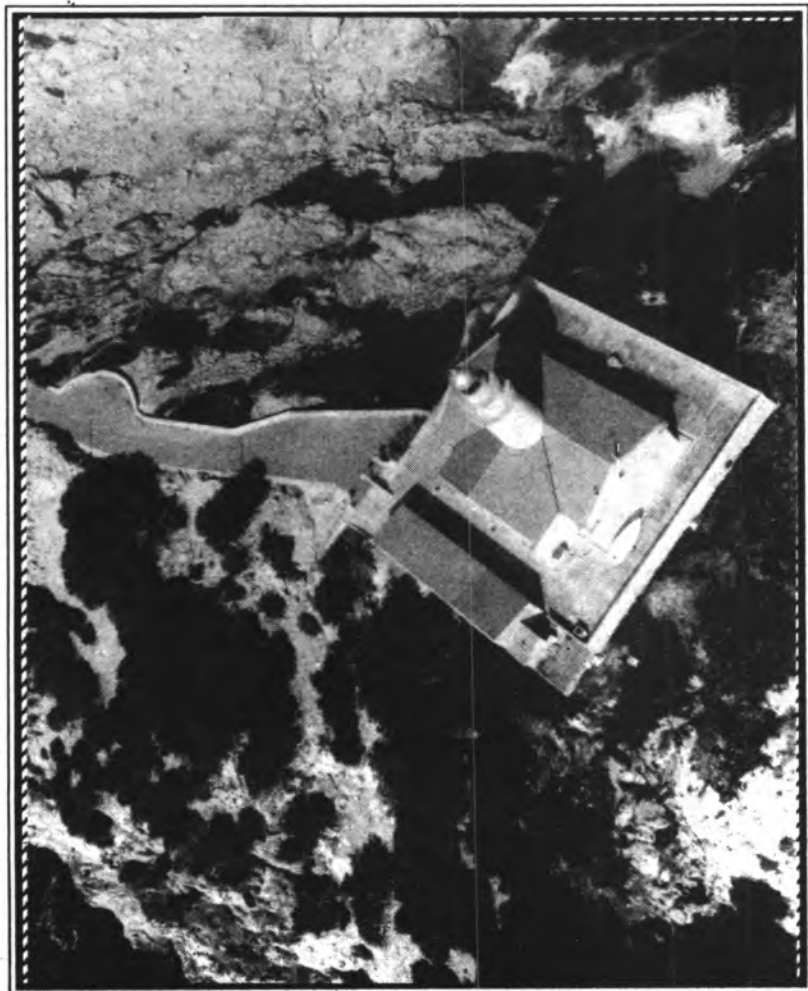
Ses rialles del Rei eren tan fortes i cantava tan alt que el sentiren abans d'arribar i s'esplanada d'es moll s'omplí de gent que els esperava i sa dona d'es Magre d'es Castell. Madó Cama Gruixada també hi era, a davant de tot esperant es seu homenet. Quan ses barques voltaren sa punta d'es moll, tothom exclamà "òh ! òh !, quina peixada du el Rei, en du dues barques plenes !".

Amarrades ses barques, el Rei, manà as dos criats, que repartissin, entre sa gent es peix que havien agafat. N'hi hagué a voler i molts s'endugueren p'es veïnats. Tot es poble menjà peix a voler fins que se'l tocaren amb so dit i tan sols no buidaren una barca de ses dues.

Madó Cama Gruixada, que esperava, allà davant de tot, en veure que es seu home botà a terra s'hi va aferrar p'es coll i el va omplir de besades que pareixia una pegellida.

El Rei, en veure tot lo que havia passat, va dir as dos criats, "mirau, com que voltros de patrons no ho sou ni de basxiòt, i de mariners no hi teniu sa pinta, ni sabeu si sa tramuntana es veïnada d'es xaloc, d'ara envant, a Palau, sereu es que fareu es vidres nets i agranareu ses terrasses". Es més agoserat li contestà, "però senyor Rei... vidres nets... agranar... i vos com ho fereu per anar a pescar tot sol ?". "A pescar tot sol, ca barret, que hi hanau d'equivocats, a partir d'avui es mariner Major serà es Magre d'es Castell i sa seva dona serà sa cuinera i em farà ets arrossos i ses sopes amb peix".

Conten que en Vicenç Primelis va viure molts d'anys a ca el Rei, i ells dos plegats feien grans pescades i convidaven a tot es poble a menjar peix. I que es Magre d'es Castell no torna a beure vi mai més. I que al cap d'uns anys es mariner Major del Rei va engreixar i liavonces sa gent li deia en Vicenç Cama Gruixada. *Sebastià Ferrer.*

Capdepera des d'un ultralleutger.

L'imatge que vos oferim per ensatar aquesta nova secció és del far de Capdepera. Situat a l'extrem del cap que dona nom al poble, durant anys ha donat llum als navegants, ha servit de reclam pels turistes, i s'ha convertit en tot un símbol de Cala Rajada.

Malgrat haver estat fotografiat pels visitants i residents des de totes les perspectives imaginables... aquesta pot ser una imatge nova i, sense dubtes, espectacular.

Bàtec.

Les xifres d'accidents mortals a les carreteres són massa constants, massa elevades, massa esgarriadores... però sembla que ens hem acostumat a elles com a un mal aliè o inevitable, amb el que per força hem de conviure. Cada dilluns, o l'endemà d'un període de vacances, ens recorden el nombre d'accidents, de morts, de ferits. Gent que anava a passar-s'ho bé i no torna, joves que sortien de marxa i queden turats per sempre a una cadira de rodes, gent que anava a veure a amics i familiars i acàben la "cita" a l'hospital o a la fossa.

Famílies trancades, mals irreversibles,... però la xifra no baixa - i si ho fa és mínimament- No hi ha solució? Els humans som una raça auto-destructiva? Les mesures com l'augment de les sancions (fins 100.000 ptes, per excés de velocitat, a augment d'un 70% del número de multes respecte a l'any passat), millora de carreteres (s'està fent un seriós esforç per totes les institucions), la reforma del Reglament de Circulació o les campanyes d'Educació Vial a les escoles no semblen posar fi a la situació.

Estadísticament a l'any 1991 hi haguéren 4.810 sinistres i l'any passat 4.236. S'han reduït un 10 %, xifra significativa però no suficient. Massa poc per l'esforç realitzat: les costoses campanyes com "bandera blanca contra els accidents de circulació" de la Generalitat de Catalunya, o "al final las imprudencias se pagan" de la DGT semblen tenir efecte, però limitat. Aquesta darrer, a en concret, fa pensar en l'insensibilitat d'amplis sector de població "de major risc". Segons els responsables de la Campanya publicitària volen mostrar el dia després "le drama quasi per tota la vida, que deixen els accidents de tràfic en les persones", i s'han emprat imatges impactants, crues, dramàtiques del dia després de l'accident.

Sense dubtes és una campanya valent, lluny d'eslogans "light": "És reflexiva, presenta el cost social i humà dels accidents i està relacionada amb l'anterior, que mostrava el moment immediat de l'accident"

Aquesta tendència a mostrar la "realitat pura i dura" de les nostres carreteres i els resultats de les imprudències no és exclusiva d'Espanya, a altres països occidentals fa temps que posaren en marxa campanyes parelles amb prou èxit.

Al final la nostra responsabilitat, la nostra conducta diària al volant serà el factor decisiu. I si és veritat que "al final les imprudencias se pagan", també és ben cert que moltes vegades són innocents els qui paguen les imprudències d'altres.

DES DE LA BARRERA.

"No s'ha equivocat mai aquell qui mai no ha fet res".

La frase estava escrita amb lletres grosses a la sala on teníem la reunió i reconec que em cridà fortament l'atenció, tant, que per uns moments vaig perdre el fil del tema que duiem entre mans.

"No s'ha equivocat mai, aquell qui mai no ha fet res". Ben cert vaig pensar. I possiblement hi ha persones així, segures d'elles mateixes, que no s'han embrutat mai les mans i que assenyalen els altres amb el dit. No s'han equivocat mai perquè tampoc s'han embarcat en cap empresa, ni han volgut assumir un càrrec de responsabilitat i fins i tot s'han negat a col.laborar o participar en assumptes ben concrets de la vida social, política, cultural o religiosa.

És fàcil criticar i mirar els bous des de la barrera o el fútbol des dels graons, però des d'aquests llocs mai no s'ha marcat un gol ni s'ha vençut al brau.

Mans fentes, sense donar una passa, potser es tengui la seguretat de no equivocar-se però tampoc mai no es podrà assaborir la joia d'haver realitzat una acció positiva. Ells s'ho perden.

Andreu Genovart.

La llengua,
feina
de tots

Tres i no rés.

L'IBI a Capdepera.

L'actual IBI (Impost de Béns Immobles) substitueix des de fa dos anys l'antiga "Contribució Territorial Rústica i Urbana", però no ha suposat, fins ara, cap augment del que havíem de pagar, de les contribucions.

Ara bé, el càlcul del nou impost està en funció del valor actualitzat de les propietats i una modificació del cadastre, adaptant els valors als preus de mercat. Aquest canvi pot suposar, i de fet suposarà, un augment notable de la valoració de les cases, finques, parcel·les i tota la resta de propietats immobles del municipi.

L'Ajuntament de Capdepera ha aprovat el seu barem d'aplicació: "Els Ajuntaments, les poblacions dels quals, estiguin afectades per processos de revisió dels valors cadastrals, aprovaran el tipus de percentatge de l'IBI..." Dita proposta està feta i representarà un tipus del 0,55% per zones urbanes i un 0,50 % per zones rurals. Això suposa baixar els coeficients actuals situats al voltant del 65%.

Però baixar el tipus del 0,65% al 0,55% no implicarà minvar els ingressos, ben al contrari... Per què? Senzillament perquè els valors dels béns immobles sobre els quals s'aplica augmentaran...i molt!. Segons càlculs fets pel propi Ajuntament de Capdepera el valor cadastral mitjà pot pujar un 200%, ja que hi ha moltes cases i solars amb valors extremadament baixos i moltes més sense comptabilitzar.

L'actual valor cadastral és vigent des de l'any 1974, i ja ha plogut molt des d'ençà.

VALOR CADASTRAL. Amb el

nou cadastre es revaloritzaran les propietats assenyalant-los un valor proper al 50% del mercat, al que tenen en realitat. Això primerament repararà greuges comparatius: algunes zones paguen més que altres; les quotes aplicades eren distintes; hi havia moltes propietats no regulades; hi haurà una renovació del padró (que s'està fent, si no s'ha acabat ja, per una empresa privada) per encàrrec del Centre de Gestió Cadastral i de Cooperació Tributària; es valoraran l'antiguitat, la situació, el preu del sòl a la zona, materials de construcció, etc...Factors objectius.

A Capdepera es farà una fitxa de cada casa, pis, xalet, finca... i s'obrirà un termini d'informació i reclamació dels informes de la comissió. I aquest període és molt important, ja que si no

hi ha al·legacions es donarà com a vàlid o ferma la proposta del Centre de Gestió Cadastral, i sedrà el fonament del'aplicació de l'impost.

COM S'APLICARÀ L'IBI ?

A les propietats, se'ls donarà un valor, que serà proper al seu valor real. Sobre aquest s'aplicarà una reducció al voltant del 50 %, és a dir la meitat, aquest nou valor serà el VALOR CADASTRAL. I per últim sobre el valor cadastral cada ajuntament aplica el seu recàrrec, que pot variar entre el 0,4 i el 1,01 %. El nostre Ajuntament ha triat un per sota de la mitjana

TRAM MITJA CAPDEP.			
URBANA	0,4/1,01	0,65%	0,55%
RÚSTICA	0,3/0,96	0,55%	0,50%

Aquest mètode es tradirà en un gran augment de la recaptació, però un augment desigual. Hi ha locals, cases, pisos, etc... que actualment tenen una valoració propera a la real. Els qui més notaran la puja seràn els propietaris d'immobles vells o infravalorats. De tot el que hem dit només treim dues conclusions clares: Augmentarà la recaptació global i es racionalitzarà, amb criteris objectius, la valoració dels immobles. Ens agradi o no, era ben necessària.

Una altra cosa és que la puja podria fer-se progressivament en un parell d'anys i no tot d'un cop.

Immobles	Valor real	Valor cadastral	recàrrec Ajuntament	Impost
pis urbà	6.500.000ptes	3.250.000ptes	0,55 %	17.875 ptes.
casai urbà	10.000.000ptes	5.000.000ptes	0,55 %	27.500 ptes.
solar urbà	2.500.000ptes	1.125.000ptes	0,55 %	6.875 ptes.
solar rústic	3.500.000 ptes	1.750.000ptes	0,50%	8.750 ptes.

* Valors aproximatis.

Un per aquesta foto.

És un monument a la crisi, un fruit inacabat de l "boom" de la construcció , l'esquelet de formigó del que hauria d'ésser un gran i modern centre comercial. Ara només demana a crits que el deixen ser qualque cosa o la demolició. El "negocio de su negocio" del *bulevard Cala Rajada* no és més que un fantasma lleig e impactant.

Ara que es xerra d'obres d'embelliment no estaria gens malament plantejar-se seriament què feim amb aquesta "primera imatge" que dona Cala Rajada. Gens favorable, per cert. Seguirà, per sempre, com a tarja de presentació ? No hi ha forma d'obligar als promotors d'acabar la feina començada ? De moment aquí queda el buc d'obra, vora l'autovía, esperant no es sap bé què .

AMB LA MATEIXA FREQUÈNCIA!

A Menorca i a les Pitiüses

Les entitats sotsignants instam el Govern central a respectar les mateixes freqüències que des de fa anys permeten la recepció de les televisions autonòmiques de Catalunya i de València a Menorca, Eivissa i Formentera, on gaudeixen de gran acceptació. Aquests canals són una eina d'acostament i coneixement mutu amb aquells dos països, amb els quals compartim història, llengua i cultura, i moltes altres característiques com a països mediterranis. Qualsevol altra "solució imposada" causaria greus perjudicis i seria vista com un menyspreu a la iniciativa social i als drets dels ciutadans.

Ofereim el nostre màxim suport a aquesta justa reclamació dels menorquins, eivissencs i formenterers, amb els quals compartim en aquests moments històrics un projecte nacional comú de recuperació de l'autogovern, iniciat a partir de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia vigent. Ens comprometem a promoure una relació fluida a tots els nivells (econòmic, social, lúdic, informatiu, cultural...) entre les nostres illes i demanem a les institucions que estimulin i afavoresquin aquesta col·laboració.

Reclamam, finalment que urgentíssimament es trobi una via per a un model propi de RTV autonòmica balear, peça essencial de la construcció del nostre país; que es garanteixi la recepció del senyal audiovisual en condicions òptimes de les ràdios i televisions en català, i sobretot del Canal 9, i que es legalitzin formalment les freqüències emprades per a aquesta recepció, cosa que ja passa d'hora; que es doni tot el suport necessari a les emissores de ràdio i TV d'àmbit local i comarcal, que jugaran un paper importantíssim en la vertebració social, cultural i nacional del nostre poble. A la consecució d'aquests objectius dedicarem els nostres millors esforços.

Obra Cultural Balear i les seves 20 delegacions, Universitat de les Illes Balears (Consell Executiu), Premsa Forana de Mallorca, Bisbat de Mallorca, CCDO, PIME, Confederació d'Associacions de Pares d'Alumnes (COAPA), Federació d' AAVV de Palma, Federació de TV locals de Mallorca, GOB, Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes Balears (STEL), Grups d'Esplai de Mallorca (GDEM), Santuari de Lluc, Club Políenxa, Consell de la Joventut de les Illes Balears, Escola d'Esplai de les Illes, Escola Municipal de Mallorca de Manacor, Fundació Joan Amengual i Pedris de Campanet, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Associació Festival Chopin de Valldemossa, Associació d'Educació d'Adults de Mallorca, Associació El Mirall, Associació Amics de la Glosa, Associació de Periodistes de les Balears, Associació Educativa de les Illes Balears, Centre de Professors de Palma (CEP), Gremi de Llibreters de Mallorca, Grup de Drets Humans de Mallorca, Grup Blanquerna, Justícia i Pau, Monestir de la Real, Moviment d'Escoles Mallorquines, Moviment Escolta i Guaitge de Mallorca, Museu Balear de Ciències Naturals de Sóller, Societat Balear d'Educació Ambiental, Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Mallorca, Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres, Associació Voltor.

Capdepera - Ràdio. 107,5

F.M.

L'emissora del Cap, al Llevant del teu dial.

107,5

Coneix la biblioteca.

La biblioteca és un servei gratuït, que possibilita a tothom poder accedir els llibres i potenciar el gust per la lectura.

SERVEIS I ACTIVITATS.

- Servei de préstec, la biblioteca deixa llibres per poder-los llegir a casa.
- Sala de lectura: és possible llegir i consultar els llibres dins la biblioteca.
- Guies de lectura: reculls de tots els llibres.
- Recull de premsa local: buidat de les notícies dels diàries relacionats amb el nostre municipi.
- Secció local: estudis fets sobre el municipi.
- Novetats: periòdicament es fan noves

adquisicions.

- Visites i Prèstec col·lectiu.

Periòdicament arriben nous llibres. Amb la col·laboració de na Magdalena, l'actual bibliotecària, vos presentarem des d'aquesta plana i mensualment alguns dels llibres rebuts.

judo.

VI Trofeu Foner.

El conegut judoka Joan Amengual I, a la vegaDa, director del "Foner Prendas Deportivas" ha estat notícia fa unes setmanes. El motiu ha estat l'organització de la sisena edició del trofeu que duu el seu nom comercial: **El foner**. Trofeu homologat com a campionat de les Balears de les categories sub-15 i sub-17.

L'escenari per aquesta competició fou el poliesportiu de calvià. hi hagué una inscripció prou nombrosa: als voltans dels 80 esportistes pertenyents a tots els clubs de la nostra C.A. Hem de dir que aquest trofeu ha estat un dels pocs, per no dir l'únic, que reuní a la quasi totalitat dels centres federats de totes les illes.

El Club Renshinkan, va tenir una excel·lent classificació amb set dels seus esportistes a la final, aconseguint entre ells quatre primers llocs, tres segons i cinc tercers.

La classificació del club del Llevant mallorquí és la següent:

***Primer lloc:** Toni Plaza, Jaume Gomila, Joan Andreu Martínez i Guillem Artigues.

***Segon lloc:** Jeroni Sancho, César Cano i Barbara Bauçà.

*** Tercer lloc:** Maribel García, Jerònima Bennàssar, Andrea Castrillo, Sebastià Gomila i Angel Sanchez.

Vidal.

bàsquet.

El Cap de Llevant promociona a regional A.

El dijous, dia 27 de maig, l'equip local de bàsquet senior aconseguí pujar de categoria, es a dir, promocionar a regional-A. Després d'una sèrie de problemes burocràtics (l'Hispania va fer un recurs a la federació, durant la fase de promoció, i li llevàren un partit al Cap de Llevant) amb la federació, resolts favorablement. L'eliminatòria decisiva fou contra el Pla de Na Tesa.

El primer partit fou guanyat per l'equip del Pla per un petit tanteig. La tornada a Cala Rajada era decisiva, i l'equip local no defraudà imposant-se clara i contundentment. I part del mèrit és del públic que encoratjà en tot moment el "seu" equip, amb crits i pancartes. Les jugades més espectaculars, que n'hi hagué més d'una, feien aixecar el públic, esperonat pel tanteig clarament favorable.

Als primers 15 minuts, els dos equips anaren molt igualats, però des d'aquí el Cap de Llevant va

fer un parcial "demoledor" arribant a la primera part amb un còmode 42-24. Durant la segona part es va mantenir la diferència, acabant el partit amb un 75-57 (resultat també cap i coa).

Ara arriba el repte de preparar la propera tem porada, en la qual trobaran equips amb major potdencial esportiu.

Des de **Cap Vermell** donam l'enhorabona a tots els jugadors i, especialment, a l'entrenadora Ani Muñoz artífexs d'aquest hite del bàsquet local.

fútbol sala.

Al camp de futbolet d'Es Figueras, es produïren uns lamentables incidents, quan l'equip local "Costa de Capdepera" intentava mantenir la categoria, davant l'quip de Palma "Los Almendros". No sabem exactament el que va passar, però hi haguéren forts enfrontaments, insults i nafrades. El públic visitant també prengué part de la brega. Ara tot es troba en mans del comitè de competició, i la cosa va per llarg.

Pot semblar estrany, però l'equip local fou la víctima.

La revista **Cap Vermell** està interessada en millorar, i ampliar, la secció d'esports. Per aquest motiu demana a qualsevol persona que vulgui comentar els esdeveniments esportius del municipi, i col·laborar amb aquesta publicació, s'animi i es posi en contacte amb qualsevol dels col·laboradors habituals (o a l'apartat de correus 69 de Capdepera). Com ja podeu observar volem ampliar les informacions de Fútbol (Escolar) i futbito, tant a nivell de classificacions com el comentaris de partits

el planeta verd.

VERD 1,2,3.

1. NO FUTURE. Parlar de crisi ecològica no és parlar de res nou. Aquells pesats barbuts i utòpics, anomenats ecologistes, han reiterat la "cançoneta" durant massa temps amb un accent massa fatalista.

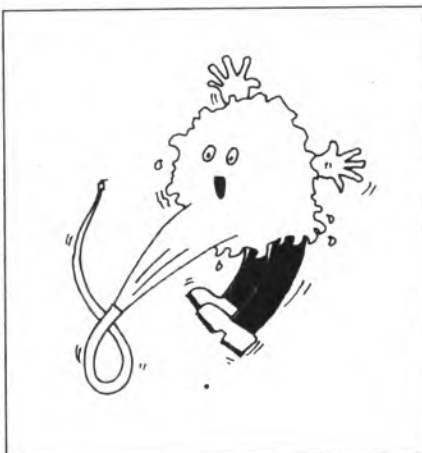
Ara és quotidià comentar al café, a les tertúlies, temes com la capa d'ozó, els incendis forestals, la desforestació amazònica, l'efecte hivernacle, els vertits de residus tòxics o els efectes dels accidents radiactius. Estem sensibilitzats per aquests temes? Sembla que, encara, no. Des de la TV ens recorden una i altra vegada que aquests problemes existeixen i un factor clau per resoldre'ls és la sensibilització social.

I no seria més correcte xerrar de manca de sensibilització dels polítics i governants? Un que s'escolta aquests missatges pot arribar a sentir-se culpable de tots els desastres ecològics del món. I pot ser que indirectament tinguem part de culpabilitat, però...NO tota! Qui més contamina, qui pot fer alguna cosa per a millorar la qualitat de vida i no ho fa, qui destrueix paratges naturals impunement, qui imposa un model econòmic basat en la depredació del territori i els recursos naturals... són els qui detecten el poder econòmic i polític. Des del nivell local, de Comunitat autònoma, Estatal o internacional. Per damunt ideologies, per damunt partits. Nosaltres la gent del carrer senzillament seguim el corrent. Els pocs que naden a contracorrent, més aviat o poc més tard acaben ofegats pel corrent o cansats a la ribera.

L'eslogan de NO FUTURE, comença a ésser més real que mai.

2. AIGUA. S'acabarà, s'acabarà...s'ha acabat! per moltes zones aquest joc de paraules és una realitat o aviat ho serà. L'Organització Meteorològica Mundial, depenent de l'UNESCO, ha donat un greu senyal d'alarma: les reserves d'aigua dolça aprofitable per l'home s'esgoten més ràpidament del que el més pessimista havien calculat.

Es dona la situació paradoxal que la població mundial augmenta frenèticament (per l'any 2000 serem 6.000 milions) i amb ella les necessitats de consum humà i agrícola d'aigua (80% del consum d'aigua és pels conreus). Paral·lelament els recursos hídrics minven amb la contaminació, salinització o manca de boscs (desertització).

El conflicte aigua-desenvolupament pot ésser una realitat immediata.

A Mallorca tenim, com a illa, una limitació major d'espai i recursos. L'aigua hauria d'ésser un factor important per decidir el model de creixement, però no ho és.

Es segueixen construint noves places hoteleres, urbanitzacions, camps de golf i altres serveis consumidors d'aigua, augmentant el consum... La salinització de pous per intrusió marina,

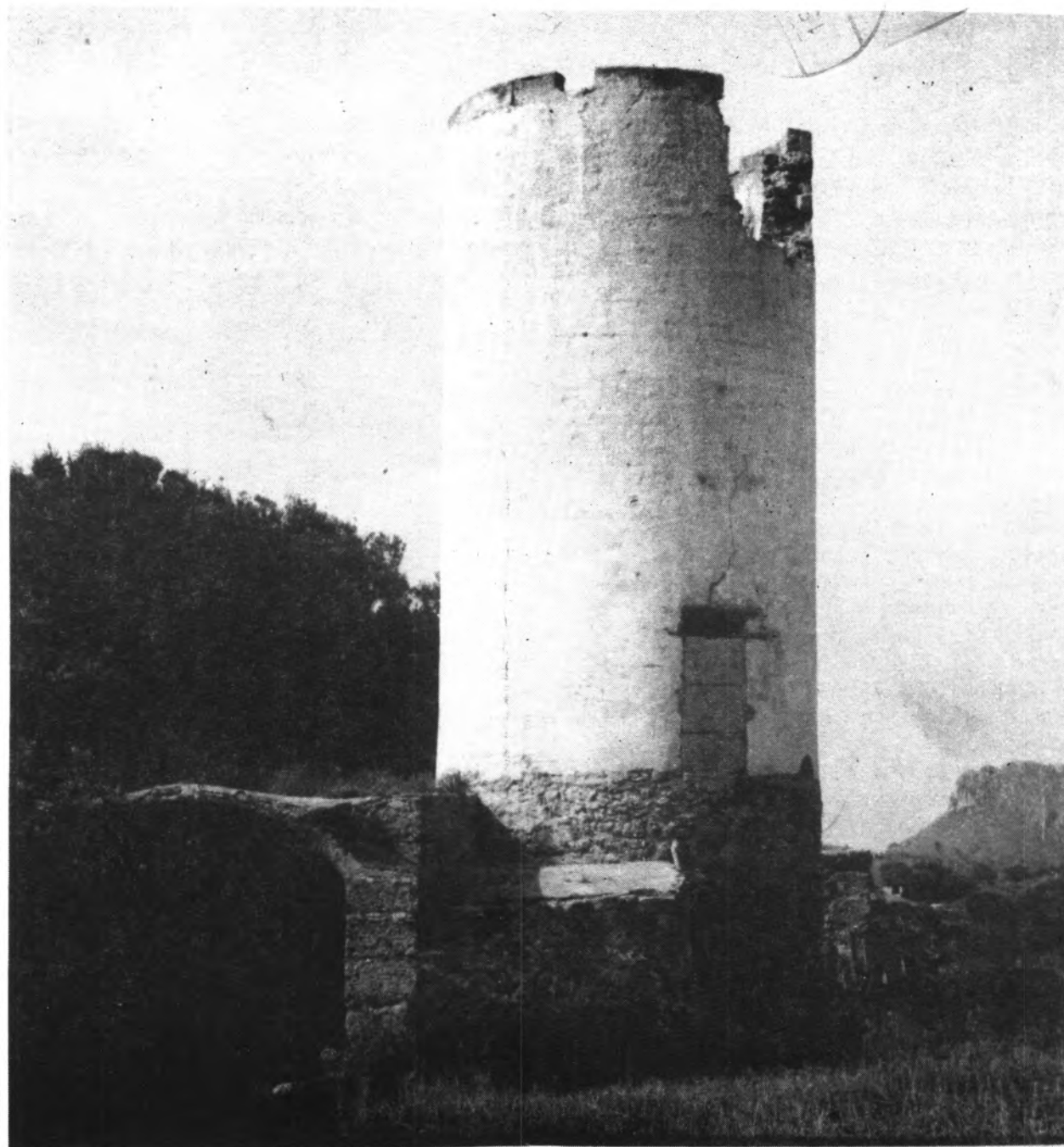
l'esgotament per excés d'extracció i la baixada de qualitat, són una realitat. En lloc de solucionar de rel l'origen del problema s'amaga, a la població, la situació real i es proposen l'obertura de nous pous més profunds o obres d'infraestructura que únicament ajornen la solució del problema. Ara la situació afavoreix un pocs, els que guanyen els doblers fàcils del desenvolupament. Després la resta ens carregarem amb les despeses dels mals provocats pel mal entès desenvolupament.

3. COMPROMÍS. Hi havia compromís a Rio. S'havia de minvar la concentració de CO₂ a l'aire atmosfèric però quan s'ha començat a determinar quina és la reducció real que correspon a cada país, ningú no vol les quotes corresponents: els països desenvolupats volen un repartiment directe (es a dir un 15% per totes les nacions per igual); els països manco industrialitzats volen que en global sigui un 15% però que als més desenvolupats se'ls apliqui una reducció major i als meys un percentatge més baix. Un per altres, i sense acord, els nivells d'emissions seran els mateixos. Una cosa són les declaracions i altra posar-les en pràctica.

Paco Galian.

IMATGES DEL NOSTRE PATRIMONI

El molí de Son Guillem

La torre d'aquest molí fariner destaca per la seva altura i per tenir paredat exterior aterracada de morter de calç.

El construïren a l'any 1833; posteriorment edificaren una nau amb volta de canó que està sense acabar. A l'interior es conserva l'escala de caragol de marès, tenia trenta-sis graons.

Son Guillem és una petita possessió que estava preparada per a l'autosubsistència; tenia tot quan necessitaven unes famílies per sobreviure pels seus propis medis: alzinar, molí, figueral, cup, era, vinya, etc... Aquest sistema d'explotació de la terra lliurava pocs recursos econòmics i per això les millores sempre eren lentes i molt costoses. Així s'explica que tant les cases com el molí siguin construccions de poca envergadura.